Bechmann, Friedemann: Institutiones Logicae Ex Aristotele, Eiusque optimis tum Graecis tum Latinis Interpp. concinnatae
Gotha, 1677 [VD17 39:135095N]

Quo vero illa restrictio et explic. evitetur, Ebelius accurate ita definit Log. l. 1. c. 11. Relatio est accidens reale, cujus totum ēē est unum ad aliud, subjectū scil. ad terminum suum referre.

Sed relat. rationis hic non attenditur quia ens rationis et reale unū genus sortiri nequeunt.

Quando dicitur relat. real. relationes divinae quae substantiales non accidentales sunt, ut et relationes rationis quae accidentia realia non sunt. Secundum totum suū ēē v. unū ad aliud referri ut ad terminū et ita referri, ut nullū aliud munus exerceat circa illud: h. e. non referatur ad illud ut ad suū subjectum, vel objectum, vel causam efficient. vel final. etc. sic unū album refertur ad aliud, et non scientia ad suū scibile, ut potentia quae respicit ut suū ~~scibile~~ objectum, et hac ratione scienti repraesentat, uti n. sensus ipsum sensibile.

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/bechmann1677/0311
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch
Baden-Württemberg